

Diverse

Picătura de înțelepciune

Elisabeth Elliot

Dragostea nu caută să impresioneze, nici nu cultivă idei arogante despre propria-i persoană.

Bunul simț nu înseamnă a saluta pe fiecare om de pe stradă, ci a respecta fiecare suflet pe care îl întâlnești.

Suferința nu este niciodată inutilă, ci ea poate, prin har, să-i binecuvinteze pe alții.

Creștinismul nu este pentru cei slabi, ci pentru cei care găsesc curajul să se umilească.

Preschimbă-ți singurătatea în solitudine, iar solitudinea în rugăciune.

Singurătatea este un pustiu, însă dacă o primești ca pe un dar ea poate deveni o cărare spre sfințenie, spre glorie, spre Dumnezeu însuși.

Elisabeth Elliot, născută în 1926, este una dintre cele mai influente femei din lumea creștină contemporană. S-a născut în Belgia, unde părinții ei au fost misionari. În 1953 s-a căsătorit cu Jim Elliot, iar împreună au fost misionari în Ecuador. În 1955, Jim, împreună cu alți patru bărbați misionari, au fost uciși de către cei din

Contact:

Tel.: 0257-280961; 0357-404114

E-mail: contact@bisericadragostea.ro

www.bisericadragostea.ro (program live: duminica 11.00-12.00; 18.00-20.00)

tribul Auca, în timp ce încercau să vestească Evanghelia. În ciuda faptului că a rămas văduvă, și-a continuat munca printre aceștia, făcând cunoscute învățăturile creștine celor ce i-au ucis soțul. Astăzi, Elisabeth locuiește în Massachusetts, USA.

Cărți pe care le găsiți în biblioteca bisericii:

Fii liniștit, suflete!

Cărarea singurătății

Prin porțile splendorii

Pasiune și puritate

Citare

De citit: 24 Ian. - 06 Feb.

Geneza 35 - Exod 24

Memorare

Geneza 50.20; Exod 14.14

Studiu

31 ianuarie - Osea 5.1-15

07 februarie - Osea 6.7.16

Sărbătoriți

Domnul să te binecuvânteze!

Chereji Cornelia	24.01
Budea Ioan	24.01
Mihuța Camil	26.01
Lunga Ronuțiu	27.01
Ille Dorina	28.01
Frenț Maria	28.01
Cicortaș Doina	28.01
Marta Andrei	31.01
Gudiu Filip	31.01
Caciora Sida	01.02
Bulz Maria	01.02
Ormanji Andrei	01.02
Alexandrescu Daniela	03.02
Frenț Florica	03.02
Ștefan Mihaela	04.02
Sasu Viorica	06.02
Șamu Adalbert	06.02
Nedelcu Gabriel	06.02

grafica & tehnoredactarea: adi_c

4

Buletin Informativ

Anul III, Nr. 02- ianuarie 2010

Prin credință... Avraam

...Pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere. (2 Corinteni 5.7)

În limbaj cotidian, când cineva spune „prin credință!” se referă de obicei la un pas riscant pe care-l face fără să fi putut calcula toate consecințele. Omul care spune că merge prin credință este mai degrabă catalogat drept o persoană naivă, ce riscă, pentru că nu-și calculează bine pașii. De aceea, poate în orice moment să se lovească de realitatea care se dovedește a fi altfel decât și-a imaginat-o înainte de a fi făcut primul pas.

Este oare umblarea prin credință sinonimă cu umblarea în naivitate? Dumnezeu ne vrea oameni care să umblăm prin credință, nu prin vedere, dar ce presupune oare această umblare? Este oare această cale bătbătorită de alții înaintea noastră? sunt oare alții pe acest drum de la care putem învăța?

Ei bine, Biblia e plină cu exemple de oameni care au umblat prin credință și care ne pot sluji drept modele. Părintele tuturor credincioșilor este

Avraam, omul din a cărui viață putem învăța câteva dintre secretele umblării prin credință. El a fost chemat din păgânism la o relație personală cu Dumnezeu. N-a avut nici Biblie, nici alți credincioși care să-l încurajeze pe cale, nici plinătatea Duhului Sfânt, așa cum o putem noi avea astăzi. Cu toate acestea, a rămas un model al umblării prin credință. Așa cum am putut vedea din Cuvânt, umblarea lui a început cu pași timizi urmați de momente de șovăială sau chiar cădere, însă pe drumul acesta a fost însoțit de Dumnezeu, care a avut răbdare cu el până la sosirea lui în Canaan. Cărarea credinței este pentru toți cu suișuri și coborâșuri, ea este însă singura prin care putem ajunge și noi ca părintele Avraam prieteni cu Dumnezeu. Iată câteva dintre concluziile umblării prin credință a lui Avraam:

Călătoria credinței începe cu un pas prin credință. Orice călătorie, oricât de lungă, începe cu un pas pe care

Continuarea în pagina 2

Meditație

→ Continuare din pagina 1

oricine să îl poată face. Dacă Avraam s-ar fi speriat de lungimea călătoriei până în țara pe care urma Domnul să i-o arate și nu ar fi fost gata să facă un prim pas, totul s-ar fi năruit. Călătoria lui și a noastră deopotrivă începe cu un moment al alegerii de a răspunde prin credință la chemarea Lui. Trebuie să fim mai întii mântuiți prin credință și doar apoi vom putea umbla prin credință. **Coloseni 2:6** - *Astfel deci, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El.*

Domnul știe să facă distincție între șovăiala credinței și absența credinței. Citind Geneza 11:27-32 am putea rămâne cu impresia că Terah a fost cel chemat de Dumnezeu să plece din Ur și nu Avram, și că mai apoi Domnul a reînviat chemarea Sa față de Avram, cerându-i de data aceasta să plece din Haran. Ștefan, în discursul său din Ierusalim, ne oferă cronologia corectă. **Fapte 7:2-3** - *Ștefan a răspuns: „Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran. Și i-a zis: „Leși din țara ta și din familia ta, și du-te în țara pe care ți-o voi arăta. Avraam nu era nici pe departe desăvârșit în credința sa, fapt pentru care a stat în Haran aproximativ 15 ani până ce tatăl său a murit.*

Domnul însă a văzut cum credința lui șovăie, și de aceea a avut răbdare cu el până ce l-a adus în punctul în care să fie gata să-L asculte și să plece din Haran înspre țara promisă. În cazul fiecăruia dintre noi, după ce ne-am deschis inima pentru Domnul și în ea s-a înfiripat credința în El, a început o luptă lungă între șovăială și ascultare grabnică. **Marcu 9:24** - *Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!”*

Direcția credinței noastre este mai importantă decât nivelul ei de desăvârșire. Au fost mai multe momente în viața lui Avraam când n-a umblat prin credință, și asta l-a costat, dar ceea ce a contat a fost faptul că după fiecare eșec, a știut să-și redirecționeze viața spre Dumnezeu. Coborârea în Egipt sau lipsa de răbdare de pe urma căruia a apărut Ismael pot fi privite ca și devieri de la calea credinței, dar fiindcă direcția credinței sale era clară, s-a putut redresa. **Proverbe 24:16** - *Căci cel neprihănit de șapte ori cade, și se ridică.*

Tăria credinței noastre este demonstrată prin răbdarea cu care știm să așteptăm ceea ce ne-a fost făgăduit. Credința și răbdarea sunt cele două fețe ale aceleași monede; nu

Continuarea în pagina 3

2

Misiune & Mijlocire

În rubrica de misiune internă vă vom prezenta localități din România, cu peste 4.500 de locuitori, fără prezență evanghelică. După o prezentare succintă a localităților menționate, sunt prezentate 3 motive concrete de rugăciune. În rubrica de misiune externă vă vom prezenta cele mai mari grupuri etnice neevangelizate din întreaga lume cu motive de rugăciune concrete.

ÎNTOARSĂTURABUZĂULUI

Orașul Întorsătura Buzăului este situat în partea sudică a județului Covasna, într-o depresiune ce dă impresia de cetate medievală, unde se înregistrează cele mai joase temperaturi. În prezent, acest oraș are o populație de 8.962 de locuitori, dintre care 8.853 români, 57 maghiari și 15 rromi.

Rugați-vă pentru:

- uși deschise pentru vestirea Evangheliei în acest oraș;
- o strategie de misiune a bisericilor din Brașov pentru acest oraș;
- câștigarea pentru Cristos a muncitorilor care lucrează în Brașov.

ARABII DIN ALGERIA

Arabii din Algeria sunt descendenții arabilor beduini din Deșertul Arabiei, care, în sec. al VII-lea au invadat Nordul Africii. Aceștia i-au colonizat pe berberii băștinași, impunându-le limba și religia.

Localizare: nordul Algeriei
Limba: arabă (dialect Algerian)
Număr: 24.161.000 membri
Religie: 94,77 % musulmani suniți
Evanghelici: 0,19 %
Biblia: sunt traduse fragmente din 1964

Rugați-vă pentru:

- întoarcerea la Dumnezeu a berberilor din Europa;
- traducerea Bibliei în dialectul arab-algerian;
- pocăința celor ce au fost cercetați de Dumnezeu;
- grupele de rugăciune care mijlocesc pentru mântuirea arabilor din Algeria.

→ Continuare din pagina 2

poți să o ai pe una fără cealaltă. **Evrei 10:36** - *Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.* De vreme ce Domnul i-a promis un fiu, Avraam trebuia să creadă că acest lucru se va întâmpla, în ciuda circumstanțelor nefavorabile. În vreme ce trupul său slăbise, Domnul l-a întărit în credință. **Romani 4:20** - *El*

nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu. Când Dumnezeu ne lasă și pe noi să așteptăm, nu o face pentru că vrea să ne supure, ci fiindcă știe că dezvoltarea credinței noastre este mai importantă decât darul după care tânjim.

Onisim Mladin

3

